

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **A. P.**

skazanego z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 marca 2020 r.

w przedmiocie wniosku skazanego o wznowienie postępowania

zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 4 marca 2009 r., sygn. akt II AKa (...)

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w L.

z dnia 4 marca 2005 r., sygn. akt IV K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie wobec jego
oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego w dniu 30 stycznia 2020 r. wpłynął osobisty wniosek
A. P. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w [...]. z dnia 4 marca 2009 r., sygn. akt II AKa (...).

A. P. zażądał wznowienia wskazanego postępowania, powołując się na fakt,
iż obrona w jego sprawie nie była sprawowana w sposób należyty i w
związku z tym zachodzi bezwzględna przesłanka odwoławcza z art. 439
§ 1 pkt 10 k.p.k., tj. oskarżony w postępowaniu sądowym nie miał
obrońcy w wypadkach określonych w art. 79 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 80

k.p.k. lub obrońca nie brał udziału w czynnościach, w których jego udział był obowiązkowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek A. P. okazał się bezzasadny w stopniu oczywistym i podlegał oddaleniu w trybie art. 545 § 3 k.p.k. Zgodnie z treścią tego przepisu sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Pismo skazanego poza samym zgłoszeniem żądania ponownego rozpatrzenia sprawy nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na powiązanie treści złożonego przez niego wniosku z podstawami wznowienia postępowania, o których mowa w art. 540 § 1 – 3 k.p.k., czy też w art. 542 § 3 k.p.k. Wniosek nie wskazuje na żadne nowe fakty ani dowody świadczące o tym, że A. P. nie popełnił przypisanych czynów albo że jego czyny nie stanowiły przestępstw lub że nie podlegał on karze. Do kręgu okoliczności, które mogą stanowić podstawę wznowienia postępowania, nie należą przesłanki, na które powołano się we wniosku, a związane z nieprawidłowym – w ocenie wnioskującego – działaniem obrońców w jego sprawie. Brak w szczególności podstaw do uznania, że występujący w postępowaniu adwokaci nie znali stanu dowodowego sprawy i nie byli przygotowani do wykonywania funkcji obrończych. Niewątpliwie, również odwoływanie się do wskazanej strony internetowej w zdaniu wieńczącym przedmiotowe pismo skazanego, nie mogło doprowadzić do oczekiwanych przez A.P. rezultatów procesowych.

Mając na względzie, że okoliczności wskazane przez A. P. nie mogły nawet hipotetycznie stanowić podstawy do wszczęcia postępowania na podstawie art. 540 § 1 – 3 k.p.k. lub też art. 542 § 3 k.p.k. Sąd Najwyższy, bez wzywania strony do uzupełnienia braków formalnych, odmówił przyjęcia wniosku w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

Treść kolejnego pisma skazanego, które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 13 lutego 2020 r. dokonanej oceny także nie mogła zmienić.

Z tych też względów orzeczono jak w sentencji.

